

paa Vej, at medtage en ret betydelig stor Litteratur om, hvorledes de skulle forholde sig paa de enkelte Steder. Af det, som det ærede Medlem, der nu satte sig, udtalte, kan jeg slutte mig til det meste, og ogsaa jeg haaber, at man enten igennem en Udvalgsbehandling, som jo vil kunne forløbe meget hurtigt, eller gennem Ændringer ved 2den Behandling maa faa Lovforslaget forandret paa visse Punkter. Hvad saaledes angaar § 16, er der en Ting, jeg vilde sætte meget stor Pris paa at faa indført i den. Der staar i Slutningen af næstsidste Stykke, at Justitsministeren for enkelte Egne eller Strækninger kan give Tilladelse til Kørsel om Natten. Jeg tror, det vilde have sin Betydning, om der ogsaa kunde gives saadan Tilladelse til enkelte Personer. Jeg skal nævne et Eksempel. En Læge med en udbredt Praksis har et Automobil, som han har benyttet i længere Tid og altid benytter med stor Forsigtighed. Netop hans Benyttelse af det og Muligheden for derved at komme hurtigere fra et Sted til et andet i Sygdomstilfælde, har været i høj Grad paaskønnet af Befolkningen. Jeg vilde anse det for meget ønskeligt, om der kunde gives en saadan Mand Tilladelse til Natkørsel.

Jeg kan stemme for dette Lovforslag, fordi det, som sagt, giver enslydende Regler for hele Landet, og fordi det er et Lovforslag, der skal revideres om 2 Aar. Jeg tror imidlertid, at man, naar man tænker nærmere over Sagen og tager i Betragtning, at Danmark lige saa lidt med Hensyn til Automobilkørsel som med Hensyn til andre Ting kan holde sig som et Land à part, maa man indrømme, at det bedste vil være hurtigst muligt at komme over den Heste- og Menneskeforskrækkelses-Periode, som vi for Øjeblikket befinde os i. Og jeg tror, at den Vej, det vil være bedst at gaa, er at give Automobilerne fuldstændig Frihed til at køre paa de forskellige Veje til de forskellige Tider, men samtidig for en Tid at gøre Automobilejerne til en Slags retsløse Personer, som kunne drages til Ansvar for enhver Ulykke, der indtræffer. Jeg kunde derfor ogsaa være med til, at man skærpede de Bestemmelser, som vare satte ind i § 28. Jeg tror, at man derved vilde opnaa, dels at Folk ikke afskrækkedes fra at købe Automobiler, fordi de kunde komme frem alle Steder, dels at man lagde et saadant Tryk paa Automobilisterne, at de bleve nødte til at iagttage den største Forsigtighed med, hvorledes de kørte. Jeg tror,

at man derved vilde opnaa, at den Mand, som ejede et Automobil, kun satte den paalideligste, sikreste og ædrueligste Mand til at køre det.

N. Hansen: Jeg kan i det væsentlige slutte mig til de Udtalelser, der fremkom fra de to ærede Medlemmer, vi nu have hørt. Det er jo en bekendt Sag, at dette Lovforslag i Folketinget har været Genstand for lange og indgaaende Forhandlinger, og Resultatet af disse har efter min Formening ogsaa ført til enkelte vigtige Forbedringer af det oprindelige Forslag. Jeg finder ikke Anledning til at gaa dybt ind paa Sagen, men skal dog omtale enkelte Paragraffer. § 14 siger, at man for at køre et Automobil enten skal have Politiets eller en sagkyndigs Bevis for, at man forstaar sig paa det. Jeg mener, at der her burde gives nærmere Regler for, hvad der i denne Forbindelse skal forstaas ved en sagkyndig, da der ellers vil kunne finde Vilkaarligheder Sted, eller i alt Fald paa de forskellige Steder vil kunne gøre sig forskellige Opfattelser gældende med Hensyn til, hvem der er sagkyndig. Det antager jeg dog, at den højtærede Minister vil kunne klare. Med Hensyn til § 16 har der været ført en lang Forhandling i Folketinget om, hvilke Veje Automobilerne skulle have Lov til at benytte. Der har været talt om, hvorvidt Vejens Bredde skulde være det afgørende, eller om Tilladelsen skulde indskrænkes til Amtsvejene. For mig stiller det sig saaledes, at det, der er blevet vedtaget i Forslaget, er det heldigste. Det vil være langt lettere for en Automobilkører at faa Rede paa, hvilke Veje der ere Amtsveje, end at faa Rede paa, hvilke Veje i de forskellige Kommuner der have den fastsatte Bredde. Jeg mener dog ikke, at det ikke senere skulde kunne tillades at køre paa alle Veje; jeg tror, ligesom det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Høst), at naar vi faa kørt noget med Automobiler, og Hestene blive vante til dem, vil det gaa som med Cyklerne. Nu er der jo ingen, der tager Hensyn til dem. Saadan tror jeg ogsaa, det vil gaa med Automobilerne. — Med Hensyn til Forbudet mod Nattekørsel findes der jo en Bestemmelse om, at Justitsministeren efter Indstilling fra Amdsraadet kan fravige dette. Jeg synes ikke, der er noget at sige til det, al den Stund Loven kun gælder for to Aar; i disse to Aar kan der vindes tilstrækkelig Erfaring for, hvad der er det rette. Jeg tænker mig, at Forholdene til den Tid ville stille